

Cooperando somos máis creativos e creativas

Láminas 5 e 6

A creatividade é un caso claro no que a suma de persoas se converte en multiplicación de ideas. Cando nos pomos a idear en grupo, as ocorrencias dunha persoa son un estímulo para novas ocorrencias das outras, e así sucesivamente, no que se vén chamando un auténtico “remuíño de ideas”.

Obxectivos

Potenciar a creatividade dos grupos.

Experimentar o efecto multiplicador e orixinal das ideas, cando as xeramos en equipo.

Proposta de dinámica: debuxo cooperativo

Consiste en compor un debuxo entre un grupo de nenas e nenos, sen que se poidan pór de acordo verbalmente sobre o que queren debuxar.

- *Materiais*: un encerado, xiz e espazo libre diante do encerado; un cronómetro.
- *Desenvolvemento*: divídese a clase en dous grupos que se sitúan en cadansúa fileira a unha distancia de dous metros do encerado. Nesa distancia márcase, no chan, o lugar de saída para cada grupo. Tamén se marca, no encerado, o espazo no que cada grupo vai facer o seu debuxo (enmarcádo). O neno ou a nena que estea diante na fileira (é dicir, no lugar de saída) ten un xiz. Á de tres o primeiro da fila sae e fai un único trazo no encerado, volve rapidamente e pásalle o xiz ao seguinte da fila, que está no punto de saída. Este sae, fai unicamente outro trazo no encerado e pásalle o xiz ao seguinte. Así sucesivamente, sen que os membros do grupo poidan falar e ata que o cronómetro marque tres minutos (poden ser máis minutos se os grupos son moi numerosos).

Traballo de reflexión e avaliación

Gústanos como quedou o debuxo do noso grupo?

Que pensabamos que ía ser?

Como fomos cambiando de ideas?

Que cousas novas se nos ocorreron?

Que relación hai entre o xogo e o que pasa nas láminas?

Fonte: Vargas, Bustillos e Marfán. “Técnicas participativas para la educación popular” Ed. Popular, Madrid, 1993

Varios cativos descubren un carreiro de formigas (Lámina 5)

Dous cativos e unha cativa descubren un carreiro de formigas que acaba de ser, en parte, aso-
lagado por un líquido derramado dunha lata vella que alguén tirara por aí. Cada un dos cati-
vos, preocupados polas formigas e polo seu traballo de recollida de viandas para a súa des-
pensa subterránea, pensa no que podería facer para restituír o camiño.

Un pensa en utilizar unhas chapas (as tapas das botellas que se abren con abridor) amoreaa-
das por riba do líquido. Outra pensa en utilizar uns trapos vellos en forma de cordón: colocar
unha pedra no medio do líquido e, pasando en transversal, construír unha ponte de trapo. Outra
máis pensa en atravesar uns paus.

As formigas xa están transitando por esta ponte de Rande (Lámina 6)

Entre os tres acaban de construír unha ponte colgante ao máis puro estilo da arquitectura moderna: os paus fan de mastros, as chapas son o pavimento da ponte e os trapos suxeitan o corpo das chapas aos mastros. Cunhas follas de árbores fixeron tamén unhas bandeiriñas para os mastros e, para que as formigas non vaian caer, estallle pondo tamén unhas balastradas a cada lado feitas con folliñas encadeadas.

As formigas xa están transitando por esta ponte de Rande improvisada e os nenos séntense realmente fachendosos e contentos coa súa creación de enxeñaría. Están orgullosos tamén de ter uns compañeiros tan creativos. Quen lles ía dicir a eles que conseguirían algo así!